

bonic que és, fas participar a un grup de persones de diferents pobles i unir molts esforços, concretament són un total de 500 persones les que col·laboren en aquesta cursa.

Però tot i això es poden anar variant els pobles de sortida?

Aquest any Palamós tornarà a donar la sortida perquè va resultar un èxit molt gran en la darrera edició que fou campionat d'Espanya i de Catalunya, i això va atraure als mitjans de comunicació i estan molt interessats en organitzar el 3.er Campionat del món. Més endavant no sabem si serà Palamós o es farà que vagi rodant cada any. Rera de tot això l'idea és que el que s'ha iniciat no es perdi i potser el més senzill seria que cada any un Ajuntament diferent s'encarregués de la sortida.

Tots sabem que la Costa Brava està en un malt moment turístic; pot ser aquesta cursa un bon reclam?

Sí, per això el campionat del món serà important per donar-nos a conèixer. Sortiran noms que a Estats Units probablement no s'hauran sentit mai com Girona o Palamós, però els mitjans de comunicació seran aquí, tot i que aquests tipus de carreres són minoritàries sempre es faria un determinat ressó.

Com és que aquestes carreres tenen tan poca espectació?

Aquí molta gent no concebeix que es puguin córrer 100 km., però fa poc vaig ésser a un poble de Bèlgica, corrent 100 km., (tot i que no és marxa sinó cursa perquè és més competitiva), i hi varen participar més de 5.000 persones. Això sí, donen 24 hores per fer-ho i una immensa majoria arriba molt abans, però ens demostra que molta gent hi participa i que té un ressó important.

Com va nèixer la idea de córrer ultrafons?

D'entrada ha d'haver-hi molta il·lusió. Jo vaig començar a córrer als 37 anys en una marxa de Banyoles, que gairabé vaig fer per força. Abans havia fet una mica d'esport, sobretot ciclisme, quan era a Granada m'havia corregut tota la província amb una bicicleta de 20 kg. i caminant també resistia molt.

A la marxa vàrem trigar 7 hores i l'endemà amb unes "agulletes" terribles a treballar.

100 Km. en pista Ciutat d'Igualada, Novembre 1989. Acompanyat per la seva dona en les últimes voltes.

Però em va agradar l'ambient i la setmana següent vàrem anar a Medinyà convençuts que ho aguantaríem, a l'altre als Masos de Figueres i ja vàrem començar a anar-hi cada diumenge.

A la fi em vaig decidir a córrer i m'en vaig adonar que aguantaria i vaig començar a entrenar per preparar-me la maratón de Barcelona, que la meua muller va córrer amb mí.

L'any següent vaig sentir a parlar d'una cursa de 100 km. a Santander, i recordo que em feia respecte, no sabia si seria capaç d'aguantar-los però la gent va començar a animar-me, entre d'altres la Margarida Frigola i vaig quedar molt

content. Al cap de dos setmanes vaig anar a Perpinyà a uns altres 100 km. i llavors sorgí l'idea d'organitzar-ne una a Catalunya.

Se'n va fer una a Madrid i llavors crèiem que era el moment de muntar-ne una aquí.

Què va ser el que us va animar a fer una cursa a Girona d'ultrafons?

En una de les últimes curses de la Margarida Frigola abans de morir d'accident i comentàvem que al març seria bona data per fer-la.

Tres mesos després ens van notificar la seva mort i el mateix dia de l'enterrament vam decidir organitzar la marxa i jo concretament, em vaig veure amb l'obligació moral de fer-ho en homenatge a ella.

Aprofitant aquella trista circumstància i que tothom va quedar molt sensibilitzat perquè era molt estimada.

Qui composava l'organització?

Es va formar un comitè organitzador amb un representant de cada poble dels que passava la cursa i els promotors, que en la primera varen ésser l'associació de fondistes de Girona, després anar canviant, el

patronat d'esports de Palafrugell i ara per últim Palamós.

Què són els fondistes de Girona?

L'associació va canviar de nom i actualment forma part del Girona F.C. Ens van oferir les seves instal·lacions i nosaltres ens vam integrar i el resultat ha estat la secció atlètica del Girona F.C.

Saps tots els llocs on has corregut?

En un any es poden córrer tantes carreres com diumenges hi ha, i jo acostumo córrer unes 50 carreres a l'any.

He corregut, a Catalunya la majoria dels pobles que han fet curses, València, Granada, Madrid,